

„Bezzeg, azelőtt...”

Ismerem a névtelen gyalázkodót, aki a felelős emberekkel a város rendje, tisztasága érdekében folytatott beszélgetésről írott cikkem ürügyén a neki ma is idegen társadalomra öltöget nyelvet fedezékéből. „Ilyesmi azelőtt nem fordulhatott elő” — írja s egyik helyen balkáninak, másutt afrikainak minősíti a nálunk levő állapotokat. Valahol a húszas, harmincas évek mezsgyéjén megfeneklett észjárásával nyilván azt sem tudja, hogy a civilizáció, a kultúráltság e régebben elriasztó példának emlegetett földrajzi tájakon is jóval előbbre jár ma, mint a beszámozott levélpapírok korában levelezőm környezetében volt. Nem tetszik neki a sok ankét, értekezlet, gyűlés — elhiszem, hiszen ezek a fórumok az emberek közös töprengésének, összefogására épülő terveinek s az ezeket követő együttes munkáknak a kohói. Más így, s jobb is, mint mikor névtelen ismerősöm parancsolgatott. Még akkor is más, ha a rendőr, a hatóság nem a kardlappal, nem a lecsukattással kezdi az utcák, terek szemtelőinek, károkozóiak megrendszabályozását.

„Mint azelőtt...” Persze garázdák akkor is akadtak. Igaz a kávéház tükörelaklakt virtusból dobálták be pezsgős üvegekkel, igaz, luxusparipák piszkát heccből öntették a tér közepére, igaz, a házmester, a vice szolgájuk, cselédjük volt, aki a híd alá került pereputtyával egyik napról a másikra, ha az úri szeszéllyel szemben ember próbált lenni.

Levelezőm a verebeket, a vércsákat, a kopott falú templomokat, a kiszámíthatatlan időjárást, a lovait ostromozó fuvarost, az üzletek időnkénti tumultusát rendszerezetlenné e „megváltozott világ” nyakába varrja s meggyőződéssel tesz szemrehányást a levegőt szennyező töménytelen sok gépkocsi láttán. Neki csak hintaja lehetett s talán még néhány hasonlóságnak: micsoda dolog, hogy ma a kereskedőségnek is autója van, akár a professzornak? S megállapításainak a levélben többször visszatérő imperatívusza: felelősségre vonni! megbüntetni! kipellengérezni!

Főként a fiatalokat. Ezek a kibírhatatlan természetű mai „kölkök” már csecsemőkorukban megzavarják oázisokkal az öregek nyugalomát. Amint járn kezdenek, birtokukba veszik a lépcsőházat, az utcát, a teret féktelen futballozási, játékos szokásaikkal. „Valamikor” a gyermek — az ő gyermekük — mindig felügyelet mellett volt, nem lett vadóc belőle, s a távoli gyerekzobában, később az intézetekben illemt, viselkedést tanult. Igaz, a többi, akinek sem nevelője, sem különszobája nem volt, nem verte fel lármájával az utcát, a városzélien élt, libabasztorzkodott vagy ment cselédnek iskolás korban a levelezőmhöz hasonló urakhoz. Most azt írja, van egy „intenciója”: költöztesse a gyermekes családokat külön házakba a gyermektelenektől és az öregektől. Nem hallani, látni sem akarja a gyermekeket, akik között ránézésre úgysem tud disztíngválni: melyik a lakatosé, melyik a főorvosé.

Mondom, ismerem a névtelent. Mégis jobb nekem s nem neki jobb, hogy elhallgatta a nevét. Azért, mert ha neve, címe van, papírkosárba dobom a 16 073—78 sorszámu levélpapírokat s azt mondom magamban, hogy szentilis a szerencsétlen, kiújult a gyomor-sava, elmúlik a haragja. Így, hogy nincs neve, nem felejtkezem el róla. Számontartom őt is, egyre ritkuló kebelkarátait is. Figyelek rájuk s szándékosan távol tartom tőle, tőlük a gyermekeimet, a másokét is. Közben azok viháncolnak játszanak, mi pedig ankétozunk a rendről, s egymással gyakran hajba is kapunk, ha nehezen jutunk egy nevezőre. De hogy levelezőm maradjon kívül ezen a körön, abban vita nélkül egyetértünk.

KONDOROSI JÁNOS

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

58. évfolyam, 121. szám

Ára: 70 fillér

Szombat, 1968. május 25.

Befejeződtek a magyar–iráni tárgyalások

Kulturális egyezményt írtak alá — Közös közlemény Zahedi látogatásáról

Pénteken a Külügyminisztérium Disz téri vendégházában véget értek a magyar–iráni tárgyalások. A megbeszélésen résztvevő delegációkat Ardeschir Zahedi, illetve Péter János külügyminiszterek vezették. Az eszmecsere befejezése után közös közleményt fogadtak el, majd aláírták a magyar–iráni kulturális együttműködési egyezményt.

A kulturális egyezmény értelmében együttműködést teremtenek egyetemen, tudományos és kutatási központok között, lehetővé teszik kulturális, tudományos, művészeti információk és publikációk cseréjét, konferenciákat szerveznek, szakembereket cserélnek, a tudomány, az oktatás és a művészet területén, továbbá eredeti nyelven és fordításban tudományos, irodalmi, művészeti alkotásokat és kiadványokat. Elhatározták azt is, hogy elősegítik az együttműködést a magyar, illetve az iráni rádió és televízió között.

A látogatásról kiadott közös közlemény megemlíti, hogy a megbeszélések a meleg barátság és a kölcsönös megértés légkörében folytak le. A külügyminiszterek a kétoldalú kapcsolatokat további fejlesztésének perspektíváit igen biztatónak ítélték.

Megelégedéssel hangsúlyozták, hogy a gyümölcsöző és baráti együttműködés a nemzeti függetlenség és szuverenitás, az egyenrangúság, a belügyekbe nem avatkozás és a kölcsönös előnyök elveinek tiszteletben tartásán alapul. Országaink együttműködése hozzájárul a nemzetközi együttműködés kiszélesítéséhez.

Megállapítja a közlemény, hogy Magyarország és Irán nézetei számos nemzetközi kérdésben azonosak, vagy közel állnak egymáshoz.

Zahedi külügyminiszter a tárgyalások során hivatalos látogatásra hívta meg Iránba Péter János külügyminisztert, aki a meghívást örömmel elfogadta. Az iráni külügyminiszter megerősítette a sahinah megbízásából Losonczy Pálnak, a Népköztársaság Elnöki Tanácsa elnökének hivatalos látogatásra szóló iráni meghívását. A

látogatás időpontját később rögzítik.

A közleményben az iráni külügyminiszter köszönetét fejezi ki a szívélies és vendégszerető fogadtatásért.

Ardeschir Zahedi iráni külügyminiszter és a kíséretében levő személyiségek pénteken délután elutaztak Budapestre.

Az iráni külügyminiszter indulás előtt hangsúlyozta, nagyra értékeli azt a szívélies fogadtatást, amelyben részesült. Kifejtette, hogy véleménye szerint nagy lehetőségek vannak Magyarország és Irán kapcsolatainak továbbfejlesztésére gazdasági, kulturális és politikai téren egyaránt. Kifejtette meggyőződését, hogy Péter János tervbe vett iráni látogatása újabb eredményeket hoz a két ország együttműködésének szélesítésében, a kapcsolatok szorosabbra fűzésében. (MTI)

Üdvözlő távirat Titónak

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára és Losonczy Pál, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke 76. születésnapja alkalmából táviratban üdvözölte Joszif Broz Titót, a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság elnökét, a Jugoszláv Kommunista Szövetsége elnökét. (MTI)

Elutazott az örmény küldöttség

Az örmény kulturális napok alkalmából Robert Hacsatryan vezetésével hazánkban járt örmény delegáció és művészcsoporthoz pénteken elutazott hazájukból. A vendégeket a Feriegyi repülőtérén Mihályfi Ernő, az MSZBT elnöke, Jakab Sándor, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a KB osztályvezetője búcsúztatták.

A földgázprogram gyorsításáért

Kiinduló pont: az ország legnagyobb földgázkészlete jelenleg a szegedi medencében ismert, tehát közel vagyunk hozzá és jó lehetőség kínálkozik arra, hogy Szeged energiamérlegében a szénhidrogén játssza a főszerepet. A gázfelhasználás fokozását külön is indokolja, hogy az olajtermelés során nagy tömegű kísérőgáz szabadul fel, ennek felhasználása pedig a közvetlen környezetben a legkifízetőbb, mivel csökkent nyomáson is továbbbízható a városi hálózatba. A kísérőgáz mennyisége jövőre tovább növekszik, de annak csak egynegyedét használjuk fel. Ezért is szükséges a gyorsabb fejlesztés, a fokozottabb hasznosítás.

Tizennégyezer fogyasztó

Szegeden 1864-ben alapították a „légszuszgyárat”, amely ötszáz fogyasztónak évente néhány ezer köbméter gázt termelt. Jelenleg 14 ezer háztartás, üzem, vállalat, intézmény vesz igénybe gázszolgáltatást a városban. Különösen az elmúlt években növekedett a fogyasztók száma, s Szeged gázenergia felhasználása az utóbbi hét évben harmincszorosa emelkedett. Az évi fogyasztás tavaly 26 millió köbméter volt, tízezer kalóriás értékben számítva.

A szegedi gázmű és erőmű két év óta földgázzal üzemel. Régebben egy év alatt 10 ezer tonna külföldi szén használtak fel gáz előállítására, most egyetlen kilogramot sem vásárolnak.

A város határában levő földgáz azonban nem természetes állapotában kerül a fogyasztókhoz, hanem a gázmű bontókészülékén átalakítják 3800 kalóriás városi gázzá, mivel az eredeti tízezer kalóriás földgázt a régi berendezésekkel nem lehet hasznosítani. Ez az átalakítás körülbelül negyven filléres plusz költséget jelent a vállalatnak és 12–15 százalékos veszteséget a tízezres értékű kalóriából.

Miért sűrítjük?

Azért, mert itt van a földgázmező a szomszédban, kétszeres hasznót jelent, ha avval tüzelünk és nem szénnel vagy fával. Addig rendszerben lenne a dolog, hogy Szegeden csakis földgázt használnánk, vagy eredetiben, mint az újszegedi városrészen, vagy átalakítva, mint a város többi részén. Ahhoz, hogy mindenütt tízezer kalóriás gázzal tüzeljenek, fűtsenek, át kell alakítani a berendezéseket, ki kell cserélni a városi vezetékrendszer.

Ez a költség is igen tette, hiszen ha csak a meglevő városi vezetékrendszernek az egyharmadát kell kicserélni — ami egyébként nem valószínű, hogy elegendő, hiszen az ötven esztendővel elavult elavult már —, akkor is 38 millió forintba kerül a munka. A tervek szerint 1970-ben Szeged minden részén tiszta földgázzal tüzelhetnek, ha az előbb említett összeg elegendő lesz az átalakítások fedezésére.

A sűrítés mellett szól az is, hogy a gáztüzelés jelentősen megváltoztatja körül-

ményeinket. Kulturáltabbá teszi a lakást, az emberek életét.

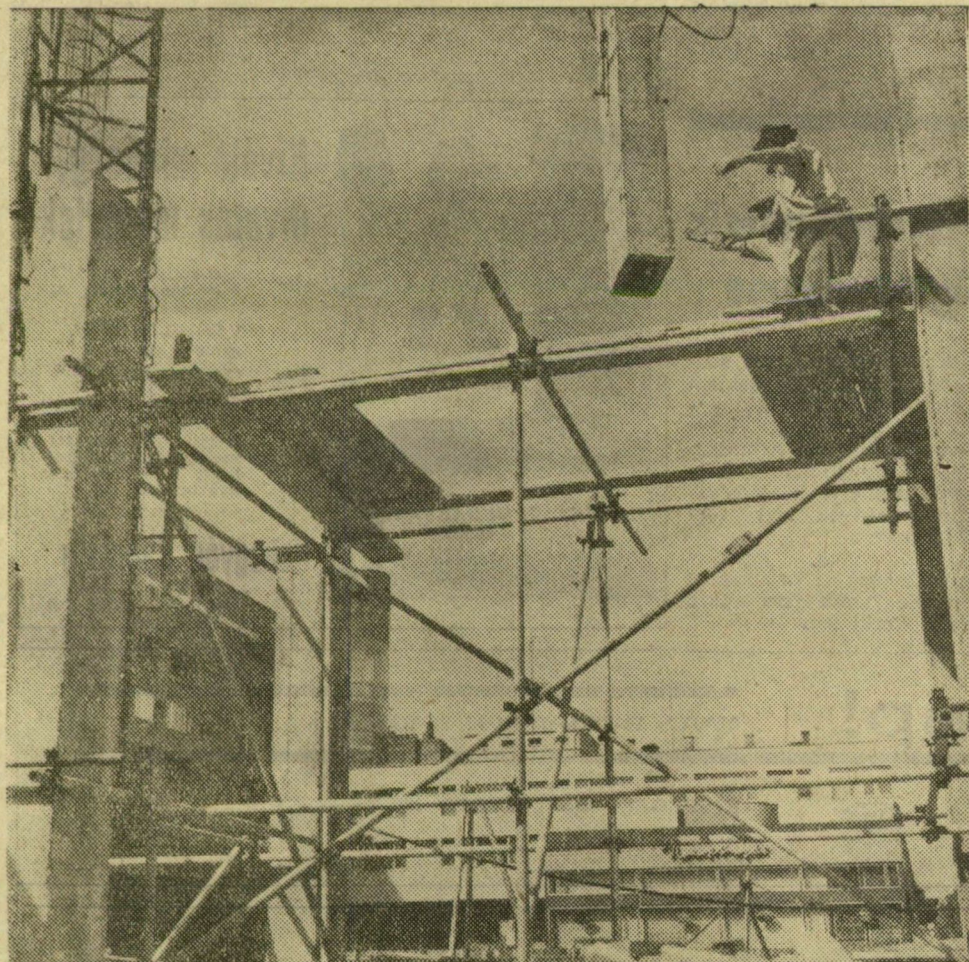
A vasasüzemek segítenek

A gyorsításban persze nem lehet csupán a központi segítségre várni, ki kell használni a helyi lehetőségeket is. A gázművek főmérnöke azt mondta, hogy ha nagyobb kapacitást és jobb anyagellátást biztosítanak, akkor nincs különösebb akadály a szegedi vasasüzemek számára. A jelenlegi vezetékrendszer egyébként legalább négyszer több mennyiséget tud továbbítani kalóriáértében, ha tiszta földgázt juttat a fogyasztókhoz. A probléma nem is itt van, hanem a berendezéseknél és a szerelvényeknél. Azokból nincs elegendő.

A szerelvényellátásban segítenek a szegedi vasasüzemek. Az öntődei vállalat egőfejeket készít üzemi kazánokhoz és ígéretet tett, hogy az öntöttvas-kazánokhoz szükséges egőfejeket is gyártani fogják, ha megfelelő terveket dolgoznak ki azokra. A Vas-és Fémipari Ktsz vállalatná annak az automatikának a gyártását, amely az ipari berendezéseknél szükséges.

Igen helyes kezdeményezés indult útjára az I. kerületben, ahol társulások alakulnak a gázprogram gyorsítása érdekében. Az OTP és a kereskedelmi szervezetek is támogathatják a lakosságot abban, hogy részletre árulják a gázkályhakat.

G. I.



Új lakótömb

Szegeden ritkán alkalmazott technológiával — több mint 150 üres betoncölöp segítségével — épül az új 88 lakásos lakótömb a város szívében. A Bajcsy-Zsilinszky a Károlyi utca, valamint a Lenin körút által határolt területen a tervek szerint, jól haladnak a munkálatok. A nemrég elkészült korszerű lakóházak mellett, gondosan elzárt munkahelyen már az állványozás is megkezdődött. Az építőipari vállalat sikeresen szervezte meg munkáját, az építkezés nem zavarja a környező forgalmat.